

Pre ODVÁŽNYCH mužov

ZAKORENENÝ MUŽ

„Synček môj,“ často mi hovorieval môj dedo, „strom, ktorý sa často presádza nikdy nebude prinášať ovocie, aké by mohol prinášať, keď by sa zakorenil na jednom mieste.“ Teraz, kedykoľvek si čítam prvý Žalm, pripomeniem si na deda. Žalmista to vystihol tisíce rokov skôr: „Blahoslavený muž... bude ako strom.“

Toto nie je obyčajný strom. Je to strom, ktorý je zakorenený, a to nie niekde náhodou, ale s úmyslom a so zámerom. Zakorenený je, aby rástol, aby napredoval, aby prinášal ovocie a radosť Tomu, kto ho zasadil.

Muž. Muž, ktorý má zaľubu v zákone Hospodinovom a o ňom premýšľa dňom i nocou, je dobre zakorenený muž. Nie je dobre zakorenený, ak je zakorenený v tom, v čom je zakorenený bezbožný muž. Nie je dobre zakorenený, ak je zakorenený v tom, v čom aj hriešnik. Nie je dobre zakorenený, ak je zakorenený v tom, v čom aj posmieváč. Blahoslavený muž je zakorenený v zákone Hospodinovom. Správne zakorenený muž prežíva stály rast a býva pozhnaný a veľkým zdrojom pozhnania tým, ktorých má vôkol seba.

Na takého muža môže počítať jeho rodina.

Nie je to muž, ktorý má zvláštnu pozíciu vo verejnosti, ale má zvláštnu pozíciu doma. Má zvláštnu pozíciu v živote svojej rodiny. Má zvláštnu pozíciu v milovaní svojej manželky (ako čo Kristus miloval cirkev a dal sám seba za ňu) a zvláštnu pozíciu v životoch svojich detí. Dnes svet potrebuje takých mužov. Blahoslavených mužov, ktorí sú hlboko zakorenení v slove Kristovom, pretože na takých mužov môže počítať rodina. Rodina sa môže uchýliť pod taký strom. Rodina môže jesť z ovocia takého stromu a môže počítať, že bude zaobstaraná, pretože „čokoľvek bude robiť, podarí sa mu“.

Dnes sme svedkovia, že sú rodiny ohrozené. Tak manželstvá ako i deti bývajú zranené skrze strom, a to často preto, lebo strom si dovoľí pustiť korene do niečoho, čo nie je slovo Kristovo. Toto je doba, kde často rodina nemá strom zakorenený v zákone Hospodinovom. Muž zakorenený v Kristovom slove je ako dobre zakorenený strom pod ochranou ktorého a vedením je blahoslavené aj jeho manželstvo a jeho deti. Nemusí to byť muž úspešný v očiach sveta, ale úspešný v očiach svojej rodiny, ktorú miluje a úspešný v očiach Toho, ktorý ho tam zasadil (Boh). Rada bezbožných nepomáha k vzrastu toho stromu. Združovanie sa s posmievачmi nepomáha k vzrastu toho stromu. Chodenie po hriešnych cestách nepomáha k vzrastu toho stromu. Slovo Pána Ježiša Krista pomáha. Ty si ten strom, na ktorý rodina má počítať.

Na takého
muža
možno
počítať.

Na takého muža môže počítať cirkev.

Cirkev potrebuje mužov, ktorí vy Kročia a pripoja sa k cirkvi, aby stáli ako stĺpy v nej. Boh dal rôzne služby do cirkvi a som si istý, že každý muž má svoju službu v cirkvi. Nie len v cirkvi, ale aj vo svojom vlastnom zbere, kde je členom. Nemusí to byť pastierska služba. Môže to byť nejaká iná, ale služba alebo služobník, na ktorého môže zbor počítať. Služba, pod ktorou si mnohí nájdu útočisko, pokoj, spasenie alebo jednoducho niečo dobré pre svoju dušu. Tvoj zbor potrebuje takých mužov, ktorí sú zakorenení v slove Pána Ježiša Krista, a teda stávajú sa mužovia, na ktorých cirkev môže počítať. Ty si ten strom, na ktorý tvoj zbor má počítať.

Na takého muža môže počítať spoločnosť.

Spoločnosť by mala počítať na takých mužov. Tým myslím na okolie alebo oblasť, kde žijeme. Nieže by sa takí ľudia mali tlačiť vpred, aby boli viditeľní, určite nie. Byť tým stromom v spoločnosti znamená byť svetlo tam, kde je tma. Nezúčastňovať sa tam, kde si môžem poškodiť korene, ale radšej zostať spravodlivý a svietiť svojou povahou a slovom. Nemusí strom byť uznaný od sveta, aby bol stromom, pod ktorým si spoločenstvo alebo ľudia nájdu útočisko, pokoj, dobrú radu, lásku alebo niečo dobré pre svoju dušu. V rozbúranom svete, kde sa šíri strach a neistota, nasledovníci Pána Ježiša Krista by mali byť ako ten strom, ktorého lístie nevädne. Nasledovníci Pána Ježiša Krista by mali byť plní toho, po čom mnohí túžia a hľadajú to pod rôznymi inými stromami, ktoré to nemajú. Nasledovníci Ježiša Krista sú tí, ktorí sú už známi v tom, že v období, keď svet nemal ovocie, oni boli ako stromy, ktoré prinášali ovocie. Láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. Ty si ten strom, na ktorý spoločnosť počíta.

„Synček môj,“ často mi hovorieval môj dedo, „strom, ktorý sa často presádza nikdy nebude prinášať ovocie, aké by mohol prinášať, keď by sa zakorenil na jednom mieste.“ Zostávaj zakorenení v Kristovi a v Jeho slove a čokoľvek budeš robiť, podarí sa ti.

Dan Tomášik

Keď okolnosti kričia na teba

Začni tam, kde si - povedal misionár, ktorý úspešne zakladá zbory v oblasti, kde byť kresťanom ťa môže stať života. Pomyslel som si: ako to myslíš - tam, kde si? Veď pre všetko je potrebná príprava. Čím dôkladnejšie sa pripraviť a až potom naštartovať. Jeho rada znela, že príprava je dobrá, dokonca môže byť perfektne naplánovaná, ale ak nezačneš, nieto zmeny. Preto Jeho rada bola viac zameraná, že je potrebné začať, hoci možno nie všetko je pripravené. Keď sa Izrael našiel pred morom, ľud zostal, začal kričať na Mojžiša. Mojžiš ich začal utišovať a ubezpečovať, aby sa nebáli, ale Hospodin oslovil Mojžiša otázkou „Čo kričíš ku mne?“ a pokračoval, „Hovor synom Izraelovým, aby sa rušali“ (2. Možišova 14:15).

Niekoľko storočí pred tým, v období siedmich rokov hladu, ktoré Hospodin predpovedal cez faraónove sny, Jakob a Jozefovi bratia sa našli v podobnej situácii. Hlad naliehal a Jakobova rodina bola čoraz bližšie k situácii bez východiska. Vtedy Jakob oslovil svojich synov otázkou, „Prečo hľadáte jeden na druhého?“ a pokračoval, „Hľa, počul som, že je obilie v Egypte. Odídite ta dolu a kúpte nám odtiaľ obilia, a budeme žiť a nezmrieme“ (1. Možišova 42:1-2).

Podobnou otázkou oslovili dvaja muži v bielom rúchu učeníkov, keď sa ich po Ježišom odchode do neba opýtali, „Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba?“ Oslovení touto otázkou, pohli sa odtiaľ, kde boli a odišli do Jeruzalema. Netušiac, že onedlho prijmú moc Svätého Ducha a budú prvými svedkami stovky rokov starého proroctva (pozri Skutky 1:12).

Možno ako starý otec, otec alebo muž prídeš do situácie, že okolnosti kričia na teba, aký si neschopný a kde si to doviedol svoj dom. Možno núdza, nedostatok úpenlivo klope na tvoje dvere alebo sa pozeráš ako tvoje sny a sľuby vznášajúc sa odchádzajú od teba, kým vo svojom vnútri cítiš ako tonieš do beznádeje. Nie, to nie je koniec, nekrič, nehľadaj na pleci koho sa vyplačeš ani nežiaľ za tým, čo od teba odišlo. Vstaň a začni tam, kde si. To, po čom túžiš je vopred pripravené, aby si dosiahol, ale musíš sa vydať na cestu.

Martin Širka

STARBI

Mužovia, spravíme niečo s tým?

Boh je tvorcom a autorom manželstva a On je ten, ktorý manželstvo požehnal a žehná manželstvám. Manželstvo bolo utvorené Bohom, ako spoločenstvo muža a ženy, na to, aby partnerom v ňom bolo dobre. Boh videl, že človekovi nie je dobre samotnému, a preto mu vytvoril manželku.

Vstupujeme do manželstva preto, že si prajeme, aby nám v ňom bolo lepšie ako samotným. Veríme, že budeme šťastnejší. Hoci šťastie nie je zmysel života na zemi, je jasné, že Boh chce, aby nám bolo dobre na zemi, a preto vytvoril manželstvo.

Avšak samotná voľba životného partnera, vstup do manželstva a život v manželstve nás nespraví šťastnými. Manželstvo je výborná cesta k dobrému, šťastnému a požehnanému životu, ale nespraví nás šťastnými automaticky.

Po niekoľkých rokoch života v manželstve ste si to už určite uvedomili. Aby naše manželstvo bolo miesto istoty, útechy a radosti, potrebujeme okrem dobrých túžob a modlitieb, niečo na tom aj robiť. Ako muži – hlavy rodiny, sme pred Bohom i ľuďmi zodpovední za správne fungovanie našich manželstiev a rodín.

Autor manželstva nám dal návod na požehnané, zmysluplné a radostiplné manželstvo. Tým návodom je Biblia. Jeden z najdôležitejších návodov nachádzame v slovách Pána Ježiša:

„To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom tak, ako som vás miloval ja. Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj život kladie za svojich priateľov“ (Ján 15:12-13).

„Toto som vám povedal, aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná“ (Ján 15:11).

Prikázanie Pána Ježiša je, aby sme milovali jeden druhého tak, ako nás On miloval. Ježiš nás miloval tak, že dal svoj život namiesto nás (za nás). Povolání sme milovať svoje manželky láskou, ktorá je hotová obetovať sa až do bodu umretia.

Pán Ježiš spojil vlastníenie bezpodmienečnej a bezhraničej lásky s vlastníením úplnej radosti.

Bezpodmienečná láska k našim manželkám vždy prinesie hojnosť radosti do našich manželstiev.

Milovať je najväčším prikázáním. Milovať Boha a milovať blížneho ako samého seba. Láska je aj základ manželského vzťahu. Dať svoj život v láske pre niekoho neznamená iba fyzicky zomrieť pre niekoho, ale znamená zomrieť sebe a žiť pre toho, koho miluješ. Láska je nesebecké, obetavé odovzdanie sa tomu, koho milujeme.

Nič neurobí osobu takou šťastnou, radostnou a vyplnenou vo vnútri ako dávanie lásky. To je zmysel našich životov. Peniaze, veci, vzdelanie, úspech, kariéra, uznania, zdravie - toto sú dobré a potrebné veci, ale neurobia nás šťastnými, až kým neposlúchneme prikázanie Pána Ježiša – aby sme sa milovali tak, ako On miloval nás.

Vo svete, v ktorom žijeme, môžeme mať nesprávny obraz o láske. Raz, kým jeden mladík jedol rybu, stavec sa ho spýtal: „Prečo ješ rybu?“ „Preto, že ju chcem, mám ju rád,“ odpovedal mladík.

Stavec chvíľu premýšľal a povedal: „Keď by si tú rybu mal rád, tak by si ju nevytiahol z mora, nezabil a neupiekol, ale by si ju nechal žiť. Ty ju nemáš rád, ty ju nemiluješ. Ty miluješ samého seba a rybou chceš uspokojiť svoje žiadosti.“ A mal pravdu.

Niekedy nesprávne chápeme, čo láska vlastne je. Láska je bezpodmienečné dávanie seba pre blaho partnera a nie vyžadovanie, aby boli uspokojené naše žiadosti. Boží princíp je:

„Dávajte, a bude vám dané, dobrú mieru natlačenú, utrasenú a presypanú, a takú dajú do vášho lona, lebo tou istou mierou, ktorou meriate, bude vám tiež odmerané“ (Lukáš 6:38). Láska je dávanie, a cez dávanie vždy prijmeš späť to, čo dávaš – ibaže vo väčšej miere.

Návod na
šťastné
a zmysluplné
manželstvo.

Spravíme niečo s tým?

V liste Efežanom sa píše:

„Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom; aby si pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet poškrvny ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bez poškrvny. Tak aj muži majú milovať svoje ženy ako vlastné telá“ (Efežanom 5:25-28a).

Ježiš dal svoj život pre cirkev z lásky – aby ju zachránil a cez lásku On získal cirkev ako svoju nevestu – manželku, ktorá ho miluje, žije s Ním a žiť bude celú večnosť. Tak podobne i muž získa, keď dáva seba pre svoju manželku.

V liste Kološanom nachádzame podobné inštrukcie na šťastné manželstvo, a predtým sa uvádza:

„Potom si ako Boží vyvolení, svätí a milovaní oblečte: milosrdný súcit, dobročivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nad všetko toto oblečte si lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti. A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. To je predsa cieľ vášho povolania, ktoré vás zhromaždilo v jednom Tele. Buďte naplnení vďačnosťou“ (Kološanom 3:12-15).

*Mužovia, spravíme niečo s tým?
Budeme hrdinovia alebo zbabelci?*

Vladimír Červení

Potrebuujeme stať sa zameraní na svoje zodpovednosti a nie na svoje práva.

Hore uvedené hodnoty, ktoré nám Boh odporúča „obliekať si“ sú návod na šťastné a zmysluplné manželstvo, a predsa v očiach dnešnej spoločnosti sú celkom znehodnotené. Či nie je práve to príčina, že žijeme v spoločnosti rozbitých manželstiev a nešťastných rodín?

Urobiť manželského druhu šťastným, to bude vyžadovať milosrdnosť, súcitnosť, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť, znášanlivosť, odpúšťanie, vďačnosť a nadovšetko lásku. Láska je zväzok dokonalosti. Ona udrží manželstvo spolu a dokáže manželský vzťah spraviť harmonickým a dokonalým.

Láska je voľba. Pokora, miernosť, trpezlivosť, pokoj, vďačnosť je voľba... Zvoľte si ich dnes a obliekajte si ich každý deň. Žijeme v spoločnosti, ktorá súrne potrebuje zmeniť svoje zameranie. Potrebuje stať sa zameraní na svoje zodpovednosti a nie na svoje práva. Vtedy, keď dvaja dokážu splňať svoje zodpovednosti – obaja dosiahnu svoje práva.

Je to návod na šťastné a zmysluplné manželstvo, v ktorom sa manželia snažia partnera spraviť šťastným, a pritom šťastie, radosť a zmysel sami nachádzajú.